

Maldos bendrystė

Brolis Egidijus ir brolis Dovydas susitiko kapitulos metu Belgijoje

Brangus(-i) maldos drauge,
Ramybė tau!

Štai mes jau prie Naujųjų Metų slenksčio. Brolius ir seseris visuomet labai paliečia jūsų padaršinimai, malda bei Apvaizdos veikimas per jus. Ačiū! Koks pastiprinimas, kad ir kur keliautume, visad sutikti brolių ir seserų, artimų mūsų bendruomenei, ir visa tai – Kristaus ir Bažnyčios dėka.

Antroji Tiberiados bendruomenės kapitula

Pastarosiomis savaitėmis patyrėme nemažai įvykių. Svarbiausias iš jų bendruomenei – kapitula. Visą savaitę kartu svarstėme, ruošėme Tiberiados konstituciją. Kiekvienas brolis ir sesuo galėjo išreikšti savo nuomonę.

Kiekviena, nauja ar jau seniai gyvuojanti, bendruomenė turi regulą bei konstituciją, kuri užtikrina bendruomenės charizmą (t. y. mūsų bendruomenės ypatumus, dovanas Bažnyčiai) ir nusako, kaip jai tarnauti, kaip ją „valdyti“... Kiekviena bendruomenė turi savo Tarybą, kuri padeda ir pataria vyresniajam. Kapituloje dalyvauja amžinuosius įžadus davę broliai ir seserys, jie renkasi spręsti svarbių bendruomenei klausimų.

Ši kapitula buvo proga susirinkti beveik visiems. Atvažiavo br. Benua ir br. Juozapas – du pirmieji broliai. Br. Syrilis ir br. Žan-Pjeras pasiliko Konge sergėti namų. Br. Paskalis studijuoja Kanadoje. Dalyvavo visi broliai iš Lietuvos: br. Pranciškus, br. Mišelis, br. Egidijus, br. Vidas ir br. Lionelis. Pridėjus brolius ir seseris iš Lavaux, buvo gražu matyti visus susirinkusiuosius.

Daug dirbome, ir gražius šio darbo vaisius – konstituciją – įteikėme Namiūro vyskupui. Po šio bendruomeninio triūso Pondrome pas seseris šventėme Mišias, dėkodami Viešpačiui, kad visa vyko broliškoje meilėje bei įsiklausyme. Po Eucharistijos valgėme labai skanių mūsų seserų iškeptų picų, o prieš Naktinę maldą džiaugsmingai šokome Izraelio šokius. Net ir Cîteaux (tar. Sito) vienuolyno abatas ėmė šokti kartu. Jis taip pat dalyvavo mūsų kapituloje kaip patarėjas, kupinas išminties ir patyrimo, išreikšdavo savo nuomonę reikiamu momentu, tai buvo gilus ir protingas žvilgsnis iš šalies. Jo buvimas su mumis buvo tikra malonė, jis mus labai padrąsino.

Beveik visa bendruomenė kapitulos pabaigoje

Prieš kapitulą, Namiūro vyskupas įšventino brolių Frederiką diakonu.

Ačiū, kad meldėtės už kapitulą. Šventoji Dvasia buvo su mumis. Aš paprastai baiminuosi ilgų posėdžių... – o šis truko net savaitę! Tačiau Viešpats ir broliai bei seserys man padėjo išgyventi šią kapitulą džiaugsme ir ramybėje.

Brolio Frederiko šventimai į diakonus

Br. Frederiko šventimai, dalyvaujant Namiūro vyskupui Rémy Vancottemui, buvo išties graži Bažnyčios šventė. Pertvarkėme koplyčią, kad visi norintieji galėtų dalyvauti Mišiose. Gražu nuo šiol per Mišias iš br. Frederiko išgirsti: „Broliai ir seserys, palinkėkite vieni kitiems ramybės“, arba jų pabaigoje su plačia šypsena: „Eikite ramybėje!“

Būk uolus ir atsiversk!

Dalijuosi su jumis ištrauka iš Apreiškimo Jonui knygos, kuri labai gili ir praturtina mūsų atsivertimo kelią. Tai kreipimasis į Laodikėjos bažnyčią.

„Kadangi esi drungnas ir nei karštas, nei šaltas, aš išspjausiu tave iš savo burnos.

Tu gi sakai: „Aš esu turtingas ir pralobęs, ir nieko man nebereikia.“ Aš tau patariu pirkti iš manęs išgryninto ugnyje aukso, kad pralobtum, baltus drabužius, kad apsirengtum ir nebūtų matomas tavo nuogumas, ir tepalo pasitepti akims, kad praregėtum. Aš baru ir ugdau

tuos, kuriuos myliu; būk tad uolus ir atsiversk! Štai aš stoviu prie durų ir beldžiu: jei kas išgirs mano balsą ir atvers duris, aš pas jį užėisiu ir vakarieniausiu su juo, o jis su manimi.“

Štai gyvenimo žodžiai: būti nuskaistintam gyvenimo žaizdre per atleidimo ir gailestingumo sakramentą. „*Būk tvirtas ir drąsus!*“ Mes buvome pakrikštyti, apsivilkome baltais rūbais, kad gyventume kaip šviesos vaikai: „*Šventoji Dvasia, padėki mums!*“ Atverki mums akis, Viešpatie, kad matytume Tavo stebuklus, Tavo buvimą, esi mums toks artimas...

„*Būk tad uolus ir atsiversk!*“ To ir linkiu kiekvienam – uolumo ateinančiais metais. Prašykime jo Šventosios Dvasios, mokykimės iš šventųjų pavyzdžių. Tačiau šiam uolumui reikalingas laisvas mūsų pasirinkimas. Atsiversti – tai skirti vis daugiau vietos Jėzui savo gyvenime ir tarnauti broliams ir seserims nuolankiai ir švelniai. Atsiverčiame ir skelbdami džiaugsmo Evangeliją. Geros misijos!

Visa bendruomenė meldžiasi už jus ir linki jums gerų metų su Kristumi. Gražaus šventumo kelio! „*Tėve, per Šventąją Dvasią Jėzaus meilė mums tebus duota!*“

Brolis Morkus

Brolis Bartas, Cîteaux vienuolyno abatas Tėvas Olivier, Brolis Frederikas, brolis Benediktas, brolis Morkus, brolis Egidijus ir brolis Emanuelis aukėjo šv. Mišias kapitulose pabaigoje pas seserys.

SUGRIŽTUVĖS NAMO

Kas antri metai kiekvienas Konge gyvenantis brolis grįžta „namo“: atnaujinti jėgų bendruomenėje ir susitikti su šeima. Šįkart sugrižtuvės man buvo ypatingos – per kapitulą sutikau visą Baltriškių bendruomenę! Iš tiesų šis labai rimtas darbas, trukęs visą savaitę, kartu buvo ir šventė.

Antra vertus, grįžus iš tokios skurdžios šalies kaip Kongas, mane pribloškė mūsų turtingos šalies technokratija ir vis greitėjanti realybė. Lieka patikslinti, kokį skurdą ir turtingumą turiu omenyje.

Mat Kongas labai skurdus moderniųjų technologijų srityje, tačiau turtingas susitikimų paprastumu, tikru gyvenimo skoniu, kad ir kaip materialiai gyvenimas ten gali būti sudėtingas. Mane sujaukino tai, kad tos technologijos, regimos mūsų gatvėse ant kiekvieno kampo (tiek žmonių už langelio pakeista aparatais, tiek susitikimų pakeista į „net working“) visiškai neišlaisvino žmogaus, bet dar labiau jį įsuko į vis greitėjantį darbo ritmą. O kur dar visi varguoliai, neturintys gero gyvenimo vilties, palikti likimo valiai...

Daug džiaugsmo man suteikė susitikimas su vyrais ir moterimis, kurie kreipia savo žvilgsnį į šiuos mažutėlius, jų kasdienybė – palengvinti kito kančias. Pvz., pora, nusprendusi apsigyventi priemiestyje, kad būtų tarp vargšų; ligonių lankytojų grupė; jaunuoliai, drįstantys pakilti ginti gyvybės. Jie yra tarsi Jėzus, einantis per minią ir darantis gera.

Kaip nebūti paliestam šeimų, kur tėvai, nuolankiai ir tvirtai apsisprendę nepalikti vaikų ugdymo televizijai ir pasauliui, diena iš dienos vis dovanoja save.

Tai paprastas ir paslėptas Evangelijos grožis, tuo pat metu tai ir kova su savo tingėjimu ir vyraujančiomis tendencijomis. Neseniai lankiausi vienoje šeimoje, kurios nariai nebuvo labai tikintys. Koks džiaugsmas vakare vaikams papasakoti keletą istorijų iš Jėzaus gyvenimo. Jie prašė dar ir dar! Vyresnioji mergaitė, kuriai greitai bus aštuoneri, man aiškino, kad jos pusbrolis nuolat prašo pasakoti apie Jėzų, nes tėtis jį įrašė į etikos pamokas. Ji jam pasakojo, kaip išmanydama, tai, ką prisimindavo iš tikybos pamokų. Jos aiškinimo santrauka yra paprasta ir gryna teologija:

„Jėzus mylėjo visus.“Man teliko jai padėti suformuluoti visa tai šiandienos žodžiais ir pamokyti gyventi su Juo kasdienybėje! *Brolis Benua*

MISIJA DVYLIKA ŽVAIGŽDUČIŲ

Prieš metus brolis Morkus pasidalijo su mumis savo sumanymu surengti bendruomeninę misiją Europoje – t. y. susipažinti su naujomis vietinėmis Bažnyčiomis. „*Praplating savo palapinės angą, ištempk savo pastogės dangas nešykštėdama, pailgink palapinės virves ir tvirtai įkalk kuolus!*“... (Iz 54, 2). Ir taip pat melstis už Europą, kad jos krikščioniškos šaknys duotų Evangelijos vaisių. Per keletą metų, rengdami po tris keturias misijas kasmet, mes aplankysime visas Europos šalis.

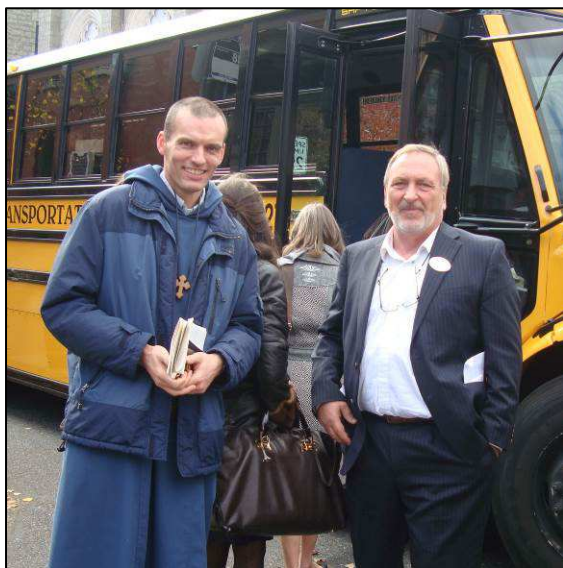
Mintis pavadinti šią misiją „Dvylika žvaigždučių“ mums, kaip ir Europos Sąjungos įkūrėjams ir ypač Robertui Šumanui mąstant apie ES vėliavą, kilo skaitant šią ištrauką iš Apreiškimo Jonui knygos: „*Ir pasirodė danguje didingas ženklas: moteris apsisiautusi saule, po jos kojų mėnulis, o ant galvos dvylikos žvaigždžių vainikas.*“ (Apr 12, 1). Po 3–4 savaites trukšiančias misijas broliai ir seserys po du leisis į kelią, kaip apaštalai, pasitikėdami Apvaizda, susitikdami su vietos gyventojais, keletas apsistojimo vietų ir konkrečių misijų parapijose bus suplanuota iš anksto. Iškeliausime po Velykų, norėtume pradėti misijomis Prancūzijoje, Lenkijoje, Čekijoje, Ispanijoje ir Italijoje.

Po susitikimo Romoje su Popiežiumi, broliai ir seserys su šeimomis keliavo į Asyžius.

Gruodžio pradžioje kartu su broliu Serafimu jau „paragavome“ panašios misijos – lankėmės Anglijoje, benediktinų vienuolyne Worth-abbey. Vienuoliai mus labai broliškai priėmė. Šalia jų įsikūrusioje mokykloje-internate jie yra atsakingi už mokinių, kurių čia per penkis šimtus penkiasdešimt, dvasinį ugdymą. Kasdien čia gyvenantys jaunuoliai grupėmis meldžiasi vakaro maldą su atsakingu vienuoliu. Kartą per savaitę visi mokiniai ir vienuoliai susirenka kartu į Mišias arba Vakarinę maldą. Taip pat kartą per savaitę organizuojamas Dievo Žodžio skaitymas grupėmis. Vienas jaunuolis man pasakojo, kaip ši grupė jam padėjo atrasti Dievo Žodžio grožį ir kad dabar per Mišias jis jo klausosi ypač įdėmiai. Žodis jam tapo labai artimas! Nuostabu matyti šiuos šiuolaikiškus jaunuolius tokius atvirus Jėzaus buvimui, nuolat bendraujančius su vienuoliais. Kitas jaunuolis iš Nyderlandų dalinosi, kad pasirinko šią mokyklą, nes jautė, kad čia galės augti tikėjime. Tikriausiai sugrįšime į šią mokyklą kitais mokslo metais kiek ilgesniam laikotarpiui, misijai su vyresniaisiais mokiniais. Ačiū Tau, Viešpatie!

Brolis Frederikas

Brolis Pranciškus ir Pierre Marie Dumont, kuriam kilo sumanymas leisti „Magnificat“ prieš 20 metų

„MAGNIFICAT“ DIENA

„Magnificat Day“ maldos diena surengta jau ketvirtą kartą, šiemet ji vyko Filadelfijoje lapkričio 9 dieną. Valandų liturgijos maldose ir konferencijose dalyvavo daugiau nei trys tūkstančiai žmonių. Renginyje organizuotas nepriekaištingai, buvo apgalvotos menkiausias detalės. Sceną puošė didelė Fra Andželiko „Apreiškimo“ reprodukcija. Renginyje dalyvavo keli chorai, orkestras grojo ištraukas iš Hendelio oratorijos „Mesijas“. Pagrindinis pranešėjas iki pietų

buvo tėvas Robertas Baronas (Robert Barron). Šiam kunigui iš Čikagos evangelizacija yra „naujojo Karaliaus skelbimas“ – Kristaus, kuris turi būti visa ko centre – kai, pridūrė jis, „prezidentą galime atstatydinti“. Po pietų dominikonas Piteris Džonas Kameronas (Peter John Cameron) kalbėjo apie tikėjimą kaip išpažintį. Tėvo Kamerono kalba baigėsi suvaidinta scenele išpažinties, kurią 1891 m. šventoji Teresė Lizjietė atliko tėvui pranciškonui Aleksiui Pru (Alexis Prou). Ankstesni Teresės nuodėmklausiai priekaištaudavo, esą ji esanti išdidi, nes siekia tapti šventąja. Tėvas Pru jai patvirtino, kad „būtent to Dievas iš tavęs ir nori.“ Visą dieną driekėsi ilgos eilės norinčiųjų prieiti išpažinties ir pagerbti Teresės Lizjietės bei jos tėvų relikvijas.

Tai buvo pirmasis mano apsilankymas Jungtinėse Valstijose, didelį įspūdį man paliko vietos katalikų energingumas. Vakare visi susirinkusieji dalyvavo ilgoje procesijoje iki katedros. Žmonės tikrai buvo nusiteikę maldai, nereikėjo nė mikrofono, visi drauge giedojo tradicines giesmes. Sekmadienio rytą apsilankiau Filadelfijos lietuvių Šv. Andriejaus parapijoje. Po šv. Mišių kelios šeimos pasiliko išgerti arbatos. Tai buvo tikrai graži brolystės ir tikėjimo liudijimo akimirka.

Brolis Pranciškus

JONO KRIKŠTYTOJO METAI

Jonas

Ramybė jums! Esu Jonas iš Šiaulių, man 20 metų ir dar su keturiais juokais pramintais „pusbroliais“ gyvenu Jono Krikštytojo metus. Metus mokiausi vaidybos Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje. Tai specialybė, kur esi verčiamas drauge su savo personažu abejoti viskuo, kas aplink, tam, kad atrastum tiesą iš naujo. Atsidūręs netikinčių draugų būryje stipriai susvyravau besirinkdamas vertybes. Tad būdamas

akademinėse atostogose nutariau sodinti sėklą geroje dirvoje, kurioje sėklos dygimas augina kantrybę, bet kurios vaisiai matomi ne tik Rojuje! Tai nuostabus ženklas iš dangaus laukimas bei savojo pašaukimo ieškojimas.

Antanas

Esu Antanas iš Telšių – Žemaitijos sostinės. Man 20 metų. Esu įgijęs vidurinį išsilavinimą. Atvykau į Baltriškių Tiberiados bendruomenę gyventi Jono krikštytojo metus, nes ieškau gyvenimo pašaukimo ir taip pat noriu sustiprinti savo tikėjimą. Šiame vienuolyne gyvenu jau beveik 3 mėnesius ir tikrai džiaugiuosi čia būdamas.

Čia gyvenant galima daug ko išmokti iš brolių: ūkininkavimo, žemdirbystės, statybos darbų, taip pat bendravimo, nuoširdumo, paprastumo, nuolankumo ir meilės. Man ši vieta yra tikėjimo, krikščioniško gyvenimo mokykla.

Antanas, Alain, Marius,
Donatas ir Jonas

Marius

Man 32 metai. Esu iš Kauno. Baigiau Kauno technikos kolegiją, kur įgijau automobilio techninės priežiūros jaunesniojo inžinieriaus specialybę. Baigęs mokslus dirbau įvairius darbus. Visur sutikdavau Dievą ir Jo buvimo ženklus. Ilgus

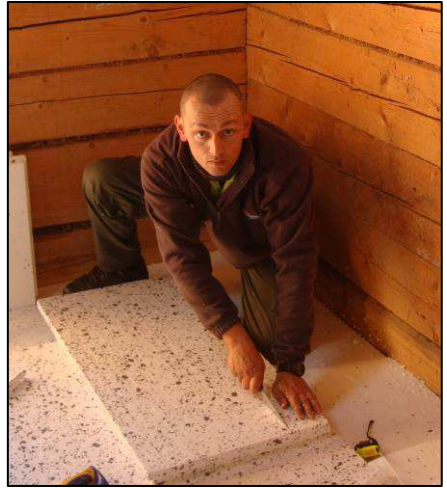
metus ieškodamas visiškos laimės ir savęs įprasminimo gyvenime, sutikau Jį netikėtoje vietoje – savo širdies kambarėlyje. Tai buvo nuostabus laikas. Tik vėliau pradėjau suprasti, kokia dovana būti Dievo vaiku. Pašaukimo ieškojimas atėjo dar po kelerių metų buvimo Bažnyčioje ir po mamos mirties. Tik tada ėmiausi konkrečių veiksmų tam pašaukimui išgryninti. Taip Dievas mane atvedė į šią bendruomenę, kurioje dabar esu. Jono Krikštytojo metai puiki proga pažinti save ir Dievą. Manau, Viešpats parodys kelią.

Alain

Esu belgas, baigęs agronomo mokslus. Tiberiados bendruomenę pažįstu apie penkerius metus. Į Lietuvą atvykau rugsėjo 24 dieną. Kas labiausiai įstrigo per šiuos tris mėnesius?

Pirmiausia, pažintis su vienuoliniu gyvenimu. Taip pat atvykstančių žmonių priėmimas ir, svarbiausia, ryšys tarp dalyvaujančių stovyklose jaunuolių ir bendruomenės.

Stebėdamas tuos jaunuolius, atradau kitokią Bažnyčios pusę. Ne Bažnyčios kaip institucijos, bet gyvosios ir giliai žmogiškos Bažnyčios.

Alain padeda renovuoti buvusią mokyklą.

Donatas

Esu Donatas iš Kretingos rajono, man 23 metai. Studijavau KTU statybos inžineriją ir muzikos technologijas, bet nusprendžiau studijas nutraukti ir atvykti į Baltriškės pas broliukus ieškoti savo tikrojo pašaukimo. Prieš atvykdamas čia maniau, kad didžiausi iššūkiai bus gyvenimas su nepažįstamais žmonėmis ir kaskart vis naujų žmonių apsilankymas vienuolyne, bet pagyvenęs čia supratau, kad gyvenimas bendruomenėje mane praturtina dvasiškai, neleidžia būti vienišam, o vis naujų žmonių apsilankymas suteikia galimybę juos pažinti, padėti jiems, dalintis patirtimi, o, svarbiausia, plečiasi naujų draugų ratas. Taip pat Baltiškėse smagu mokytis ir mokyti kitus, kiekvienas turime talentų, kuriais dalijamės, atsiskleidžia ir nauji talentai. Manau,

išvykdami būsimė patobulinę savo kulinarijos, statybos, ūkininkavimo, retorikos įgūdžius. Tikiuosi rasti savo tikrąjį pašaukimą, bet kol kas galvoje tik chaosas.

KALENDORIUS

2014 m. sausis

- Penkt. 3–9 d. Priėmimo nėra
- Penkt. 10 d. Susitikimas su mokiniais (Dusetų Kazimiero Būgos gimnazija)
- Šešt. 11–12 d. Šeimos (iš Vilniaus (Kalvarijų) Šv. Kryžiaus Atradimo parapijos)
- Ket. 16–17 d. Mokiniai iš Versmės mokyklos (Vilnius)
- Šešt. 18–19 d. Šeimos (iš Vilniaus Arkikatedros parapijos)
- Penkt. 24–26 d. Moksleivių ateitininkų kuopa (Vilniaus Šv. Jonų bažnyčia)
- Ant. 22–30 d. Šv. Damijono grupė
- Ant. 22–30 d. Bendruomenės noviciato apsilankymas

Vasaris

- Ant. 3–7 d. Mokymai – sesija su T. Benoit Standaert o.s.b.
- Penkt. 10–12 d. Šv. Damijono namų rekolekcijos
- Penkt. 14–16 d. Samarietės rekolekcijos
- Penkt. 14–16 d. Jaunimo grupė iš Panevėžio ir Anykščių
- Penkt. 21–23 d. Maldos grupė (Vilniaus Šv. Jonų bažnyčia)
- Penkt. 21–23 d. Vaikinų savaitgalis

Kovas

- Penkt. 2–3 d. Paauglių savaitgalis
- Penkt. 7–8 d. Šv. Damijono maldos grupės susitikimas Vilniuje
- Pir. 10–13 d. Priėmimo nėra
- Penkt. 14–16 d. Mokiniai iš Šiaulių
- Penkt. 14–16 d. Ateitininkų grupė
- Ant. 25 d. 2 seserys Lietuvoje (iki bal. 24 d.)
- Šešt. 22–23 d. Rekolekcijos (iš Vilniaus Arkikatedros parapijos)
- Penkt. 28–30 d. Tikybos mokytojai iš Vilkaviškio

Balandis

- Penkt. 4–6 d. Šeimos iš Šv. Jonų parapijos
- Ketv. 17–20 d. Velykų stovykla jaunimui

Tiberiados broliai širdingai dėkoja visiems ir meldžiasi už visus, kurie paremia bendruomenės misiją. Prie paramos galite prisidėti **skirdami 2% pajamų mokesčio Tiberiados bendruomenei.**

Tiberiados bendruomenė (kodas 19208 2153), Adresas: Baltriškių km.

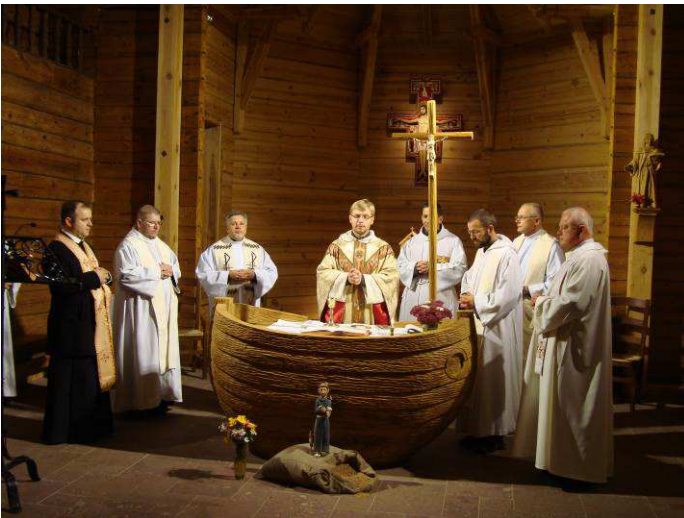
Zarasų raj - Banko sąskaita: LT 80 4010 0403 0000 1124

AB DnB Nord bankas

MALDOS INTENCIJOS

1. Norime padėkoti Pjūties šeiminkui, atsiuntusiam gražų būrį žvirblių ir zylučių. Te Kristus sutvirtins kiekvieną iš mūsų šventumo kelyje – gilios maldos, meilės ir išvermingumo gyvenime. Tėve, atsiųski mums taip reikalingų tavo pjūties laukui darbininkų, kad galėtume atsakyti į Bažnyčios ir mūsų bendruomenės kvietimus.
2. Melskimės už Jono Krikštytojo metus pas mus gyvenančius jaunuolius, tai apsisprendimo, tarnystės ir mokymosi laikas. Lietuvoje: Alanas, Donatas, Antanas, Jonas ir Marius; Belgijoje: Uršulė, Kventinas, Wardas, Nikolia, Žan-Batistas ir Lujji-Mari; Konge – Uria. Taip pat ir už Edgarą, kuris Belgijoje padeda broliams įvairiuose darbuose. Kad galėtume kiekvienam iš jų suteikti, kas jiems reikalinga šiam formacijos, gyvenimo įsišaknijus Kristuje, laikui.
3. Melskimės už visas šeimas, atsakingas už maldos grupes. Kai kurios jų yra visai negausios, tačiau mus žavi jų ištikimybė. Melskimės, kad šios grupelės būtų atgavios vieta šiandienos šeimoms, maldos vietomis, dalyvaujančiomis naujojoje evangelizacijoje. Melskimės už visas šv. Damijono maldos grupes visame pasaulyje. Sustiprink jas, Viešpatie!
4. Melskimės už mūsų postulatus: Ievą (iš Lietuvos), Amandine (iš Belgijos), Pjerą (iš Kinijos). Už Rožę, pradėsiančią savo noviciatą ir Džerį – postulatą pas brolius Konge.
5. Melskimės, kad galėtume išsiruošti aplankyti šeimų, vienišų žmonių ar ligonių, kad padrašintume juos, pasimelstume kartu, sustiprintume tikėjime. Melskimės, kad šeimos vis geriau suprastų, kad jos yra šviesos židiniai, šventumo dirbtuvės, spinduliuojantys Kristaus šviesą.

Tėvas Saulius o.p.
aukija šv. Mišias
su vyrų vienuolių
vyresniaisiais.